

УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЮ СЛУЖБОЮ УСТАНОВИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ – ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Вінніченко С.С.
(Полтава, Україна)

Якісне управління діяльністю соціально-психологічної служби установи виконання покарань є актуальною проблемою у повсякденній життєдіяльності вказаної організації.

Основними завданнями соціально-психологічної служби є:

- організація та проведення профілактично-роз'яснювальної роботи, спрямованої на виховання у засуджених прагнення до законслухняної поведінки та використання передбачених законодавством заохочувальних норм;
- здійснення оцінки ризиків скоєння повторних злочинів;
- реалізація програм диференційованого виховного впливу на засуджених;
- підготовка засуджених до використання ними передбачених законодавством заохочувальних норм;
- профілактика порушень режиму тримання;
- сприяння своєчасному наданню засудженим та ув'язненим кваліфікованої медичної допомоги;
- організація та проведення корисного дозвілля засуджених;
- проведення виховної роботи із засудженими та контроль за своєчасним відшкодуванням ними позовів та судових витрат;
- залучення до навчання та суспільно-корисної праці новоприбулих засуджених;
- організація психологічної роботи з засудженими та ув'язненими.

Основною проблемою в організації соціально-психологічної роботи з засудженими та ув'язненими є обмеження доступу соціальних працівників неурядових організацій, представників релігійних та інших організацій до охороняємої зони виправних установ та до спілкування з засудженими та ув'язненими, а також обмеженість наявності технічних засобів для проведення онлайнзаходів в установах.

Інноваційними шляхами вирішення вищевказаних задач є:

- проведення роботи з неурядовими організаціями щодо забезпечення пенітенціарних установ комп'ютерною технікою з метою достатнього проведення заходів в режимі онлайн;
- розробка та впровадження інноваційних методик в роботу психологів установи;
- розробка та впровадження спільних з представниками релігійних та неурядових організацій нових програм підготовки до звільнення, релігійного, правового, трудового та фізичного виховання.

Для реалізації вищевказаних ініціатив на рівні міста Полтави було розроблено «Міську цільову програму боротьби зі злочинністю та профілактики правопорушень на 2016–2020 року», в рамках якої запроваджено програму соціального супроводу з використанням онлайн технологій засуджених під час відбування покарання та після звільнення на територію міста Полтави (протягом 2020 року неурядовою організацією охоплено 45 осіб), Північно-Східним

міжрегіональним управлінням з питань виконання покарань Міністерства юстиції України було розроблено Методичні рекомендації, якими було затверджено нові методики щодо вивчення засуджених та ув'язнених, крім того на рівні держави було запроваджено проведення оцінки ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення в межах соціально-виховної роботи із засудженими в установах виконання покарань. Крім того на основі кращих європейських практик установах виконання покарань запроваджено періодичну оцінку ризиків скоєння повторних злочинів засудженими з метою її використання в процесі ресоціалізації в місцях позбавлення волі.

Впровадження вищевказаних новацій є важливою складовою інноваційної діяльності в системі роботи з особами, які перебувають в установи попереднього ув'язнення.

Список використаних джерел:

1. Яковець І.С. Методичні рекомендації щодо проведення оцінки ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення в межах соціально-виховної роботи із засудженими в установах виконання покарань, 2019, 235 с.
2. Мосійчук Ю.А. ПСМРУМЮУ. Методичні рекомендації для використання персоналом соціально-психологічної служби установ виконання покарань та слідчих ізоляторів. Харків, 2020, 213 с.
3. Калівошко В.М. Політика щодо боротьби з самогубствами та членушкодженнями. Київ, 2018, 34 с.

РОЛЬ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ ОЗДОРОВЛЕННЯ Й ВІДПОЧИНКУ У РОЗВИТКУ ЦІЛІСНОГО ВИХОВНОГО ПРОСТОРУ УЧНІВ

Волкова О.А., Устенко Р.Л.
(Полтава, Україна)

Протягом останніх років стан духовної культури і моралі суспільства, як у світі, так і в Україні, викликає занепокоєння. Руйнування усталених духовних цінностей є наслідком прагматизації життя, пропаганди насилля, нехтування правових, моральних, соціальних норм і за своїми масштабами становить глобальну соціальну проблему [1, с. 4]. Особливо помітні дані тенденції у представників підростаючого покоління (підлітків та молоді). Зниження рівня суспільної та особистої моралі в підсумку ведуть до поглиблення демографічної кризи. Також відсутність у частини молоді навичок конструктивного спілкування, загальних принципів розуміння сутності найпростіших соціальних процесів і явищ призводить до конфліктів, стресових ситуацій, неадекватної соціальної поведінки [1, с.3]. Тому на сьогодні провідною тенденцією виховання стає формування системи ціннісного ставлення особистості до соціального і природного довкілля та самої себе.

Першим і найважливішим середовищем виховання є сім'я. Але, на жаль, діти, які виростають у неблагополучних сім'ях, недостатньо соціально зрілі, агресивні, а тому адекватно не сприймаються однолітками, що також утруднює їхній особистісний розвиток. Другим важливим середовищем є школа, головними завданнями якої є надання ґрунтовних знань з різних предметів, створення відповідних умов для всебічного розвитку учнів, велика увага приділяється вихованню та формуванню моральних цінностей молоді.